

Dos anys de molt bona feina

Quan ja hem encarrilat l'aprovació de l'Estatut garantint l'aprofundiment de l'autogovern de Catalunya i una innegable millora del seu sistema de finançament, i mentre esperem que ERC se sumi finalment a un acord que recull moltes de les seves aportacions, torna a ser un bon moment perquè no s'oblidi el balanç de la gestió de dos anys de govern catalanista i d'esquerres encapçalat per Pasqual Maragall.

L'oposició ha intentat acusar el Govern de no fer la seva feina, o en el millor dels casos de dir que aquesta se centrava de forma exclusiva en aconseguir l'aprovació del nou Estatut. Prou que ho sabem tots que ha calgut perquè arribéssim a tenir un nou Estatut: concretament 23 anys de govern de CiU i dos de govern d'esquerres. Però ara que ja el tenim a tocar, cal rebatre amb duresa els arguments d'aquells que han intentat obscurir o ocultar la gestió de govern, arribant a dir de tant en tant que no ni tant sols n'hi ha de Govern.

Certament l'elaboració de l'Estatut ha centrat l'atenció al llarg de dos anys i això un paper protagonista durant aquest temps, que ha tingut com a resultat certes dificultats perquè les polítiques i actuacions del Govern hagin estat adequadament percebudes i avaluades.

Per començar, aquest Govern ha assolit molt bons resultats en temes que portaven dècades encallats. Algú podia imaginar que en dos anys, amb la complicitat del govern presidit per José Luis Rodríguez Zapatero, el Govern de la Generalitat podria aconseguir: el retorn del papers de la Generalitat confiscats durant la guerra civil, el reconeixement institucional del català a Europa, la participació de la Generalitat a les institucions europees, i per descomptat, l'aprovació d'un nou Estatut.

Tot que aquestes fites de caire institucional són molt importants, el Govern s'ha caracteritzat per la seva ambició social i pel seu compromís d'augmentar cada dia la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, d'incrementar la justícia social, i de millorar la gestió d'una administració vençuda per la inèrcia de massa anys de govern de CiU. Aquests eren els compromisos fonamentals de l'Acord del Tinell.

Així, i el Govern de la Generalitat, en dos anys, només a mig mandat, ha aconseguit: 104 nous centres escolars; 4200 nous docents a les escoles i els instituts; l'acord amb els municipis per a la creació de 30.000 noves places de llars d'infants; 4500 noves places de formació professional i 4 nous centres; 77 noves instal·lacions esportives; diagnòstic ràpid de càncer a tots els hospitals públics; reducció de les llistes d'espera; 344 nous metges; 166 nous equipaments per a la gent gran i 3370 noves places en residències públiques destinades als més grans; augment del 44% dels complements de les pensions de viduïtat; legalització de les adopcions per part de parelles homosexuals; més de 1200 actuacions locals per a joves amb una inversió de 10 milions d'euros; projecció internacional de la cultura catalana amb les fires de Guadalajara i Frankfurt; reestructuració dels equipaments culturals a nivell territorial; 13 noves biblioteques públiques; desplegament dels Mossos d'Esquadra a Barcelona; s'ha doblat la construcció directa d'habitatge protegit; 70.000 habitatges en fase de rehabilitació; la Llei de Barris millorarà la vida del barris més desfavorits de Catalunya; aprovació de la Carta Municipal de Barcelona; ampliació i renovació de la xarxa de centres penitenciaris, amb 11 nous centres i 6500 noves places; la taxa d'atur més baixa des de 1978 (6,1%).

Tot això ha estat possible gràcies a uns pressupostos en els què prima la despesa social, l'augment de la inversió i la millora i el rigor en la gestió pública.

Després d'analitzar la gestió concreta del govern, qui s'entesti a dir que el govern no governa no està fent oposició, està intentant enganyar els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Miquel Iceta Llorens

Viceprimer Secretari i Portaveu del PSC

Article publicat al setmanari Canvi Setze
(enviat el 9 de febrer de 2006)